

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201481
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8618201481.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX F., dieťa rodičov matky: S. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX F., právne zastúpenej JUDr. Adriánom Cupákom, advokátom, so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník a otca: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX Q., E. Y., právne zastúpený Mgr. Jiří Kokeš a partneri, advokátní kancelár, s.r.o., so sídlom Na Flusárně 168, Příbram III, Příbram, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 7P/84/2018-13 zo dňa 19.09.2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II., s doplnením, že povinnosť otca prispievať na výživu maloletej S. E., nar. XX.X.XXXX vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, ktoré je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do pätnásteho dňa v mesiaci vopred, trvá počnúc dňom vykonateľnosti uznesenia do 02.04.2019.

Z r u š u j e uznesenie vo výroku I., III., IV. a V..

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom o nariadenie neodkladného opatrenia domáhala dočasného zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti, uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletej sumou 150,- eur mesačne vopred, vždy do 10. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom september 2018 a úpravy styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú párnú sobotu v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod. v mieste jej trvalého bydliska.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Svidník ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým uznesením rozhodol, cit.:

„I. Nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým zveruje maloletú S. E., nar. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti matky.

II. Otec maloletej je povinný dočasne prispievať na výživu maloletej S. E., nar. XX.X.XXXX sumou 30 % zo sumy životného minima na zaopatrene nepľnoleté dieťa mesačne (v súčasnosti v sume 28,08 eura), počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia, ktoré je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do pätnásteho dňa v mesiaci vopred.

III. Upravuje styk otca s maloletou S. E., nar. XX.X.XXXX tak, že otec má právo sa s maloletou stretávať každú párnú sobotu v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod. v mieste jej trvalého bydliska.

IV. Matke maloletej S. B., nar. XX.XX.XXXX ukladá povinnosť podať návrh vo veci samej, t. j. návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Účastníkmi tohto konania budú rodičia maloletej a maloleté dieťa.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 360 ods. 1, § 366 ods. 1, § 367 ods. 1 až 3 CMP, čl. 41 ods. 4 veta prvá zákona č. 460/1992 Zb., Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 veta prvá základných zásad, § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie.

4. Z obsahu návrhu a opisu rozhodujúcich skutočností bolo zrejmé, že rodičia maloletej nežijú v spoločnej domácnosti. Matka sa s maloletou odsťahovala zo spoločnej domácnosti z dôvodu odcudzenia sa s otcom maloletej a neplnenia si jeho vyživovacej povinnosti. Otec sa o maloletú prestal zaujímať, až nedávno kontaktoval matku s tým, že si chce vziať maloletú k sebe na územie Českej republiky na dobu dvoch týždňov. Matka s tým nesúhlasila, nakoľko maloletá s otcom nemá absolútne žiadny vzťah. Matka nie je proti stretávaniu sa otca s maloletou, tá má však iba 4 roky a na otca nie je navyknutá.

5. Na základe obsahu spisu súd konštatoval, že matka osvedčila také skutočnosti, ktoré odôvodňovali existenciu potreby nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle jej návrhu. Za súčasného stavu vzájomných vzťahov medzi rodičmi je v najlepšom záujme maloletej jej zverenie do osobnej starostlivosti matky, aj s ohľadom na vek maloletej.

6. Súd nezistil, že by otec posielal výživné na maloletú k rukám matky. Naopak, z návrhu vyplýva, že otec na výživu maloletej neprispieva, preto matka požiadala o výživné v sume 150,- eur. Keďže majetkové a zárobkové pomery otca neboli súdu riadne preukázané, súd stanovil výživné pre maloletú sumou 30 % životného minima na zaopatrene nepľnoleté dieťa, v súčasnosti vo výške 28,08 eura mesačne, ktorá predstavuje výživné v nevyhnutnom rozsahu na zabezpečenie základných potrieb maloletej. Výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávnenej osoby, teda maloletého dieťaťa a z časového hľadiska sa týka len doby budúcej, nemôže sa týkať pomerov za dobu minulú.

7. Aj keď je maloletá ešte v útľom veku, je potrebné rešpektovať právo dieťaťa udržiavať pravidelne osobný kontakt s oboma rodičmi. Pretože súd dospel k záveru, že je potrebné stabilizovať vzťahy medzi rodičmi a maloletým dieťaťom tak, aby v otázke starostlivosti o maloleté dieťa nedochádzalo k nezhodám medzi rodičmi maloletej, k neprimeranému zásahu do práv maloletého dieťaťa, ako aj rodičovských práv otca, súd styk otca s maloletou upravil výrokom č. III uznesenia.

8. Otázka definitívnej výchovy a výživy maloletej bude vyriešená v konaní vo veci samej, pričom súd uložil matke maloletej S. B., nar. XX.XX.XXXX povinnosť podať návrh vo veci samej, t. j. návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

9. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Obsah odvolania otca

10. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie otec, pretože súd neúplne zistil skutkový stav veci. Uviedol, že matka odišla zo spoločnej domácnosti, otec ostával v kontakte s maloletou prostredníctvom telefónu a skype. Posledný polrok matka bráni otcovi v styku s maloletou

aj napriek záujmu otca, ktorý vyvíjal aktivitu, aby maloletú mohol vidieť, komunikovať s ňou. Dôrazne popiera, že by si neplnil vyživovací povinnosť. V období od 15.10.2015 do 15.09.2016, po tom čo sa matka odsťahovala, otec mesačne platil matke sumu 4.000,- Kč. Od 15.09.2016 do 18.04.2017 otec posielal výživné vo výške 500,- Kč, ktorú matka sama odsúhlasila. Následne si matka zrušila účet v banke a otcovi určila, aby výživné neposielal a šetril v hotovosti, potom si finančné prostriedky matka vyzdvihne osobne. Finančné prostriedky matke zasiela aj rodina otca vo výške cca 6.000,- Kč ročne. So zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky nesúhlasil. Odchodom zo spoločnej domácnosti matka znemožnila otcovi styk s maloletou. Otec v E. republiky udržiava byt, aby sa maloletá mala kam vrátiť. Výhrady má tiež k starostlivosti matky, ktorá je väčšinou času v práci, vrátane víkendov a o maloletú sa starajú rodičia matky. Pretože otec navrhuje zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, nesúhlasí ani so stanovením výživného. Pokiaľ by súd nezveril maloletú do osobnej starostlivosti otca, navrhol rozšírenie styku v zmysle podaného odvolania.

11. Matka považovala vyjadrenia otca za nepravdivé, neúplné a nepodložené žiadnymi dôkazmi. Otec nevyvinul kroky, aby sa s maloletou mohol stýkať. Nepodal návrh na súd ani nebol schopný vycestovať za maloletou, hoc mal vedomosť, kde sa nachádza. V čase odchodu zo spoločnej domácnosti mala maloletá 14 mesiacov, otca nevidela dva roky. O výchovu maloletej sa nijako nestaral, v čase jej narodenia prehral všetky peniaze v automate, všetky výdavky súvisiace s bytom hradila matka, aj keď mal otec príjem nad 30.000,- Kč. Na základe uvedeného navrhla napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

12. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj ako „CMP“), v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie otca nebolo dôvodné, súčasne sú splnené predpoklady pre zrušenie uznesenia vo výrokoch I. III. a IV. a zastavenie konania v tomto rozsahu.

13. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Matka sa odsťahovala od otca z územia E. republiky, toho času žije s maloletou u svojich rodičov v F.. Otec sa o maloletú údajne nezaujímal, nedávno však matke oznámil svoj záujem premiestniť maloletú na územie E. republiky na obdobie dvoch týždňov. Matka so zámerom otca nesúhlasila, keďže maloletá má iba 4 roky a na otca nie je navyknutá. S ohľadom na vzájomné vzťahy medzi rodičmi, ako aj vek maloletej, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky. V záujme predchádzania prerušenia kontaktu otca s maloletou, súd upravil ich stretávanie spôsobom uvedeným vo výroku III. uznesenia. Výrokom IV. uznesenia súd prvej inštancie uložil matke povinnosť podať návrh vo veci samej, t. j. návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Účastníkmi tohto konania budú rodičia maloletej a maloleté dieťa.

14. Vykonaným šetrením odvolací súd zistil, že matka splnila súdom uloženú povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci samej. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7P/93/2018. Rozsudkom č. k. 7P/93/2018-88 zo dňa 18.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.04.2019, súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná ju zastupovať a spravovať jej majetok. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej sumou 2.000,- Kč mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od právoplatnosti rozsudku do budúca pod následkami výkonu rozhodnutia. Otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý rok od pondelka 29. týždňa od 09.00 hod. do nedele 31. týždňa do 17.00 hod., každý nepárny rok od 20.12. od 09.00 hod do 30.12. do 17.00 hod., každý párný rok od Veľkonočnej soboty od 09.00 hod. do nasledujúcej soboty do 17.00 hod.. Otec je povinný maloletú v určený deň a čas prevziať a v určený deň a čas maloletú pred bytom matky riadne odovzdať matke. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne a včas pripraviť. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk z vážnych dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi najneskôr deň pred začatím styku telefonicky a SMS správou.

15. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, vzájomné nezhody rodičov ohľadne ich osobnej starostlivosti o maloletú, ako aj styk otca s maloletou, boli právoplatne upravené rozsudkom zo dňa 18.03.2019. Vzťahy v rodine sa stabilizovali, v dôsledku čoho odpadla potreba bezodkladnej úpravy pomerov, ktorú sleduje nariadené neodkladné opatrenie.

17. Z tohto dôvodu odvolací súd zrušil uznesenie vo výroku I., III. a IV. postupom vyplývajúcim z ust. § 363 CMP.

18. Keďže vyživovacia povinnosť je spojená s peňažným plnením a uznesenie sa stalo vykonateľné doručením, bolo potrebné skúmať vecnú správnosť uloženej povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletej sumou 30% zo sumy životného minima na zaopatrene nepľnoleté dieťa mesačne, počnúc vykonateľnosťou uznesenia o nariadenom neodkladnom opatrení do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktoré odlišným spôsobom upravilo výšku vyživovacej povinnosti otca, avšak bez subsumácie časového trvania neodkladného opatrenia.

19. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej vo výške 30% zo sumy životného minima na zaopatrene nepľnoleté dieťa mesačne, ktorú je otec povinný zasielať k rukám matky vždy do pätnásteho dňa v mesiaci vopred. Z obsahu podaného návrhu je zrejmé, že matka sa domáhala voči otcovi plnenia jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej vo výške 150,- eur. Otec sa poukazom na vzájomnú ústnu dohodu rodičov nestotožnil s tvrdeniami matky o neplnení jeho vyživovacej povinnosti, potvrdil však, že výživné nie je k rukám matky platené pravidelne.

20. V zmysle ust. § 366 CMP sa neodkladným opatrením ukladá povinnosť platiť výživné len v nevyhnutnej miere a bez riadneho preukázania majetkových a zárobkových pomerov otca, považuje odvolací súd nariadenú výšku výživného za primeranú.

21. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie vo výroku II. ako vecne správne postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP s doplnením, že povinnosť otca platiť výživné súdom určenej sume trvala do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, t. j. 02.04.2019.

22. O trovách prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).